

(Hekayə)

Yay qurtamışdı. Plyaj boşalmışdı. Qum soyumuşdu. Onlar qumun üstünə xalça salıb yanaşı uzanmışdılar.

Arada Şərqiyyə başını qaldırıb ağır-ağır gözlerini onun üstündə gəzdirdi. Murada elə gəldi ki, dənizlə, sahilə birgə bu ala gözünün dərinliyində də sükut və rahatlıq vardır. O, xəyalən bu gözərdən öpüb qımışdı.

*- Şərqi, səssizliyə fikr verirsən?
- Mənim fikrim sənin məşindədir.
Ağ "Volqa'tan yaman xoşun gəlir. Bir dön bax. Sənə nəyə oxşayır?"*

*Murad yanakı boylanıb çiyinini çəkdi:
- Məncə, elə "Volqa"ya oxşayır.
- Bir də bax.
- Baxdım.
- Elə yox. Üzünü yerə söykə aşağıdan bax. Bir də gözünü yum. Elə elə ki, məşinlə göyden başqa heç nə görünməsin.*

- Sən mənim başıma oyun açırsan, Şərqi. Kosmik gəmiyə oxşadırsan nədir, sən bu məşini?

- Afərin, afərin! – Şərqi sevinclə əlini elinə vurdu. – Mən bu qənaətdəyəm ki, bir-birinə yaxın olan adamların zövqü də, hissi də, fantaziyası da uyğun gəlməlidir. Doğrudan oxşayır, ya yox, hə, Murad?

*- Düzünü deyim?
- Bıy, elbətə.
- Düzü, göyü yadıma salmasaydın, kosmik gəmi-zad ağılıma gəlməzdi.*

Şərqi əvvəlcə elə bil bir az məyus oldu, sonra süni incikliklə dodaqlarını büzdü. Murad ciddiləşib nə isə demək istədi. Şərqi barmaqlarının ucunu onun dodaqlarının üstünə qoydu.

*- Dayan!.. Bax, tutaq ki, məşinin əvəzində bu saat burda doğrudan da kosmik gəmi var, özü də starta hazırdır. Uçarsan?
- Yox.*

*Şərqi qaşları tərpendi.
- Niyə?*

Murad barmaqlarının ucu ilə onun ay-para qaşlarını sığalladı.

-Sənə rast gələndən sonra yerden ayrılmaq istəmirəm.

*Şərqi bir daha dodaqlarını büzdü.
- Kompliment!
- Kompliment deyil, Şərqi.
- Yaxşı, mənə bir yerdə necə, uçarsan?*

*- Yox.
- Niyə?
- Çünki kosmosda sənən belə sərbəst söhbət etmək zövqündən məhrum olaram.*

Şərqi şirin piçqıltı ilə gülüb onun üzünə yüngülcə bir silə vurdu.

*- Neispravimiy realist!
Murad ciddiləşdi.
- Şərqi, sənədən bir xahişim var.
- Buyur.
- Mənnən rusca danışma.
- Bıy, neyçün?
- Sən rusca çox təmiz danışırısan, Şərqi, mən özümü yaxşı hiss etməyirəm.*

Bir az romantika

Şərqi duruxdu.
- Başa düşmədim.
- Demək istəyirəm ki, sən rusca danışanda mən özümü məhdud adam kimi hiss etmərəm.
- Vzdor!.. Bəyəm sən dili pis bilirirsən?
- Çox pis! Günün tələblə yanaşsaq, demək olar ki, heç bilmirəm.
Şərqi əlini onun saçlarına toxundurdu.
- Bədənəki! İstəyirsən sənə müəllimin olum?
- Qırxında zumaçlıq öyrənən gərunda çalar, Şərqi. – O, Şərqi'nin bu xalq məsələsinə başa düşdüyünə şübhə etdi. Fikrini başqa tərəfdə demək istədi. Ancaq Şərqi başa düşdü.
- Sənə ki, qırx yaşın yoxdur?
- Var, Şərqi.
- Elə şey olmaz!
- Hələ biraz da artıqdır.
- İnanmıram. Başında bir dənə də ağ tük yoxdur.
- Yaxşı bəxməmişəm.
- Bu, sənənin başın, bu da mənim göz-lerim.

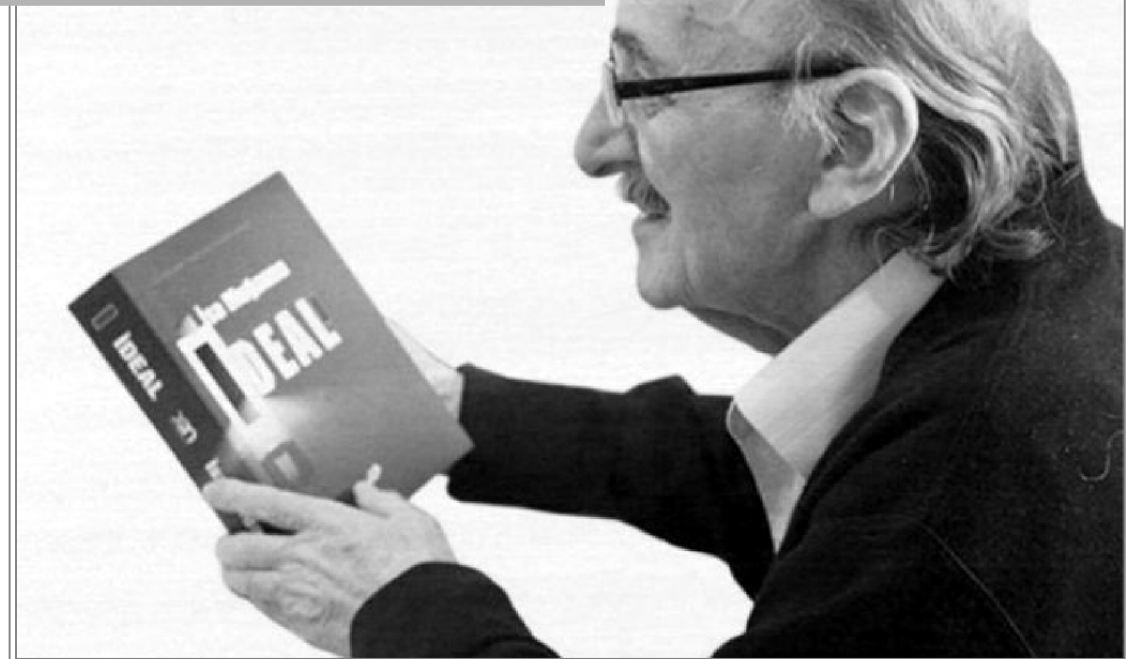
İsa Muğanna

*- Görə bilməzsən.
- Niyə?
- Çünki hava qaralıb.
- Hava?.. – Şərqi dümağ qu quşu boğazını uzadıb təccüblə ətrafına baxdı və birdən qəhqəhə çəkdi. – Biz gələndə saat neçə idi? – Cavab gözləmədən yenə qəhqəhə çəkdi.*

Murada görə o, elə-belə xoşbəxtlikdən güldü. Əl-əl-əl Muradın sinəsinə dirəyib yuxarıya doğru dartılmış başını arxaya atıb cingilti səsb aramsız güldü.

Murad bu çay kimi çağlayan gülüşün səbəbi barədə yalnız bir az düşündü.. Tünd mavi göyde iri-iri səyrək ulduzlar pəncələyirdi. Üzərini nazik qaranlıq layı örtmüş hamar qumluq, üfünqün ağ tonunda cərgə-cərgə düzülmiş balıqçı talvarları, uzaq, kələ-kötür sahil qayaları – hər şey sükutda idi. Təkcə Şərqi güldü. Üzünü ulduzlara tutub, öz gözəlliyi ilə, xoşbəxtliyi ilə sanki dünyaya meydan oxuyurdu.

Onun qucaqlarının ucunda xırda sırğalan hardansa düşən görünməz ziyalan əks edib işıldaırdı. Dənizin rütubətindən nəmlənmiş yanaqları da, sifətinə nisbətən bir az ətli görünən alt dodağı da işıldaırdı. Açıq sarı, dalğalı saçları, gülməkdən titrəyən çılpaq çiyinlərinin üstündə gəzirdi. Murad bu aşağıya doğru meyilli zərif çiyinləri xəyalən əllərinin altında hiss etdi. Qəfil güclü hiss dalğasından gözleri torlandı. O, hansı bir möcüzə iləse göyden yerə enmiş gözəllik ilahəsini bağırna bas-

mağa, oxşamağa, əzizləməyə tələsdi. Lakin Şərqi onun qolları arasından sıvrılıb yox oldu.

Murad nəfəsini dərdi, başını qaldıran- da faraların işığı üzünə vurdu. Məşinin qapısı yumşaq çıpqıltı ilə örtüldü, toranlıqda incə, ağımtıl bir siluet fırlandı, sonra gur işıq selli içərisində qu quşu peyda oldu.

O, tufillərini Muradın böyründə, xalçanın yanında qoyub getmişdi. Ayaqlarının altında xışıldayan balıqçularının üstün- cə yeriyə bilmirdi. Qollarını yana açıb, əyil-əyilə, çökə-çökə gəlirdi.

Birdən o, işıq selinin lap ortasına düş- dü, çətinvari çit don yoxa çıxdı. Murad ciz- gileri bütün aydınlığı ilə görünən qadın bə- deninə ehtiraslı baxışı ilə onların hələ heç bir şeydən ləkələnməmiş münasibətləri arasında bir ziddiyət duyub başını aşağı saldı.

- İşığı niyə yandırdın?
- Necə niyə? Sənənin saçına bax- cam... Oyl!.. – Şərqi bir ayağının üstündə o yan- bu yana əyildi. Murad parketdən və asfaltdan kənarda yeğin ki, çox az olmuş, bəlkə də heç olmamış bu zərif məxləqun barmağının ucuna daş toxunduğuna döz- meddi, bir sıçrayışla atılıb onu hop götürdü, gətirib ehtiyatla xalçanın üstünə düşürdü.

Üz-üzə, yanakı oturdular. İndi Şərqi çox diqqətlə onun saçlarına baxırdı. Mu- rad isə elə bil hələ də Şərqi'ni qucağında tutmuşdu, sol əlində onun belinin sümük- sülzülüyünü, sağ əlində onun bədəninin hə-

rətini hiss edirdi. Bir... iki... üç... – deyə Şərqi fasilələrlə piçldaırdı və için-için gü- lürdü.

Axırda yenə qəhqəhə çəkdi. Daban- lannın üstündə oturub əllərini dizlərinə çıpqı. – Düz səkkiz dənə ağ tük! – Süni təəssüflə boynunu bükdü. – İlak, ya vıx- juzamuzastarika!

Murad dikəldi, onun gözələrinin içinə baxdı.

*- Mən qucaqlanma inanmıram, Şərqi!
- Niyə?.. Neyçün?.. – deyə Şərqi elə bil qeyri-şüuru soruşdu.*

"Yeğin, dilinə təsadüfən gəldi", - deyə Murad fikirləşdi. Lakin o dəqiqədə Şərqi- nin sevinclə dolu zil səsinə eşitdi:

- Ya vıxjuzamuj! – Şərqi ləpədən- dən qollarını geniş açıb, üzünü dənizə doğru qışqırırdı: - Ya vıxjuzamuj!..

Murad yüyürüb onun çiyinlərini qu- caqladı. Burada ilk dəfə Şərqi Muradın is- təyinə mane olmadı. Daha doğrusu, o özü qollarını Muradın boynuna doladı. Sonra başını endirib yanağını onun sinəsinə söykədi.

Onlar dənizi də, qumu da, axşamdan maraqla tamaşa etdikləri heybətlə sahil qayalarını da unudular.

Keyli keçəndən sonra Şərqi yenə için-için güldü və nədənsə diksinmiş kimi birdən başını qaldırdı.

- Oyl!..
- Nə oldu?
- Məşin bize baxır!

Seyrək duman arxasında məşin od- lu gözələrin geniş açıb doğrudan da onla- ra baxırdı. Uşaq kimi əl-ələ tutub yüyürüş- dülər. Murad işığı söndürdü. Ətrafa zül-

mət çökdü. Dəniz də, qum da, qayalıqlar da, balıqçı talvarları da, onlarla birlikdə Şərqi də qaranlıqda yox oldu. Murad nə isə anlaşılmaz və qəribə narahatlıq keçir- di. Ona elə gəldi ki, beş gün bundan əv- vəl təsadüfən tanış olduqları kimi, indi də təsadüfən ayrılmışlar. Şərqi dünyə zül- mətə batdı.

Lakin qaranlıq seyrəlməyə başladı. Murad Şərqi'nin gözələrinə, sonra ortası işıl- dayan alt dodağına, daha sonra isə bütün sifətini gördü. Şərqi'nin sifətində həmişəki adı oynaqlıqdan əsər-ələmət qalmamışdı.

O, ciddi, dərin hissiyatlı bir mehriban- lıqla və nəvəzişlə Muradın pəhləvan cüs- səli qamətinə tamaşa edirdi. Murad başa düşdü ki, onlar ayrılmış üçün tapışmayıb- lar. O, dərinədən nəfəs aldı, dönüb dənizə baxdı. Uzaqda dənizin sinəsi qabardı. Yaxında axşamdan birinci dəfə ləpələrin şiriltisi ilə birgə Muradın piçiltisi eşidildi:

*- Şərqi, mən çimmək istəyirəm!
- Nə?.. Dəniz soyuqdur. Çimmək ol- maz! – deyə Şərqi etiraz etmək istədi. La- kin etiraz əvəzində birdən uşaq kimi se- vindii. – Dayan! Məni də gözlə!..*

Qayalığın yanında zəif işıqlı, köhnə bir motorlar çatılı-patılı ilə dayanıb sus- du. Rezin çəkməli, plaş və papaqlı balıq ovu azarısı şeylərinə gölürüb qayanın üs- tünə çıxanda heyrətindən donub qaldı.

Payızın orta ayında buz kimi soyuq dənizdə iki nəfər çimirdi. Onlar bir-birinin üzünə su çıpqır, sonsuz mavi genişlikdə şaqraq qəhqəhə ilə gülüşürdülər.

*Qoca balıqçı özünü suda təsəvvür et- di, canından üşümə keçdi.
- Bm!..*